

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 11Csr/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6218200009
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Murgaš
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2019:6218200009.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš sudcom JUDr. Ľubošom Murgašom v spore žalobkyne U. H., R.. XX. XX. XXXX, T. D. C. I. XX, XXX XX C. I., právne zastúpenej splnomocnenou zástupkyňou Mgr. Gabrielou Novákovou, advokátkou, so sídlom Nám. A. H. Škultétyho 5, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovanému EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalobkyňi.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou tunajšiemu súdu dňa 02. 01. 2018 navrhla žalobkyňa, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Bratislava, Vansovej č. 2, vydaný rozhodcom Mgr. Richardom Mošaťom, pod sp. zn. SRSAsPA 01972/17 zo dňa 14. 11. 2017 s poukazom na neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a ostatné zákonné dôvody vyjadrené v ustanovení § 45 ods. 1 písm. g), i), j), l) zák. č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“).

2. Žalobu zdôvodnila tým, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu zo dňa 21. 03. 2016 (ďalej len „Dohoda“) predstavuje neplatný právny úkon. Na právny vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným sa vzťahujú ustanovenia spotrebiteľského práva, ktoré sa aplikujú na Zmluvu o aktivácii pôžičkovej karty Quatro č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 10. 2008 (ďalej len „Zmluva“) a Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 29. 02. 2016 (ďalej len „Dohoda“), pretože boli uzatvorené za využitia nekalej praktiky v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti. Dohoda a Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva (ďalej len „rozhodcovská zmluva“) sú neplatné právne úkony podľa § 37, § 39 a § 53 ods. 4 OZ. Z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy absentuje príslušnosť Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom v Bratislave. Nárok, ktorý si žalovaný uplatnil v rozhodcovskom konaní bol premlčaný, pretože úver bol zosplatnený dňa 31.10.2012 a žaloba na rozhodcovský súd bola doručená dňa 14.07.2017, t. j. po uplynutí premlčacej doby. Úver zo Zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. vzhľadom na absenciu zákonných náležitostí zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. h), i), j), k) zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“). Žalobkyňa uhradila žalovanému prostriedky nad rámec poskytnutého úveru, preto žalovaný nemá nárok ani na uhradenie zostatku istiny.

3. Okresný súd Veľký Krtíš o žalobe rozhodol rozsudkom zo dňa na 05. 10. 2018, č. k. 11Csr/1/2018-64, ktorým zrušil rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž zo sídlom

v Bratislave, sp. zn. SRSAspA/01972/17 zo dňa 14. 11. 2017. Zároveň súd žalobkyni priznal nárok na náhradu trov v plnom rozsahu. Súd žalobe vyhovel, pretože rozhodcovská zmluva nespĺňa zákonom požadované náležitosti podľa § 3 ods. 3 zák. č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“), keďže nebola identifikovaná spotrebiteľská zmluva a žalovaný odkázal na znenie rozhodcovskej zmluvy, ktorá neobsahuje určenie sporov. Rozhodcovské konanie nebolo spotrebiteľom individuálne dohodnuté a žalobkyňa nemala možnosť si uvedomiť obsah formulárovej rozhodcovskej zmluvy vopred pripravenej. Dohodou o uznaní dlhu žalovaná uznala premlčaný dlh. Cieľom žalovaného bolo, aby žalovaná uznala premlčaný dlh a zabezpečil si predĺženie premlčacej doby. Pohľadávka prisúdená rozhodcovským súdom nebola platne postúpená, pretože veriteľom pohľadávky bola spoločnosť VÚB, a.s. a nie spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ktorá bola správcom pohľadávky. Súd z uvedených dôvodov rozhodcovský rozsudok považoval za rozporný so zákonom, pretože bol vydaný na podklade neplatnej rozhodcovskej zmluvy. Rozhodnutie rozhodcovského súdu zrušil s poukazom na § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK a ostatné zákonné dôvody pre absenciu právomoci rozhodcovského súdu neskúmal.

4. Následne Krajský súd v Banskej Bystrici na základe odvolania žalovaného uznesením č. k. 41CoSr/1/2019-102 zo dňa 26. 06. 2019 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd konštatoval, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená platne a netvorí súčasť formulárovej zmluvy ani nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Podľa článku II. zmluvy si strany dohodli predmet zmluvy, ktorý sa vzťahuje na riešenie sporov z dohody. Článok III. obsahuje poučenie o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Žalobkyňa podpísala rozhodcovskú zmluvu, ktorá bola vyhotovená na samostatnom tlačive a mala slobodnú možnosť sa rozhodnúť, či takýto dokument podpíše. Uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nebolo podmienené podpísaním dohody. Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva obsahuje náležitosti podľa § 3 ZoSRK. Ďalej krajský súd konštatoval, že žalobkyňa mala možnosť si dohodu preštudovať a potvrdila vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, preto bola rozhodcovská zmluva uzatvorená slobodne, vážne a určitým spôsobom. Dlh bol presne špecifikovaný vrátane zmluvy, z ktorej vznikol, pričom žalobkyňa nenamietala že v uznanej výške dlh v čase uznania neexistoval. Právny záver súdu prvej inštancie preto odvolací súd považoval za nesprávny a uložil, aby súd skúmal ďalšie zákonné dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. c), e) a i) až l) ZoSRK a označené žalobkyňou.

5. Súd prvej inštancie v intenciách právneho názoru odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) spor opätovne pojednal a rozhodol na pojednávaní dňa 27. 09. 2019.

6. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní dňa 27. 09. 2019 uviedla, že rozhodcovský súd dostatočne nezisťoval stav veci, či žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty bola v súlade s právnymi predpismi a preto rozhodol v rozpore s ustanoveniami na ochrane spotrebiteľa. Na vec sa vzťahoval zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenie § 4 zákona upravuje náležitosti zmluvy. Zmluva neobsahuje údaj o priemernej RPMN a RPMN, čím podľa § 3 úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Podľa žiadosti nevyplýva, či úver má revolvingový charakter. Zmluva má formulárový charakter a bola vyhotovená drobným a nečitateľným písmom, čo vytvára nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán, pretože žalobkyňa nemala možnosť ovplyvniť obsah zmluvy a porozumieť mu. Jedná sa o nekalú prax dodávateľa použitú v procese uzatvárania zmluvy. Uvedená skutočnosť spôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy podľa § 53 ods. 4 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Rozhodcovský súd sa nevysporiadal s právnou argumentáciou žalobkyne, ktorú uviedla v žalobnej odpovedi. Všeobecné obchodné podmienky, na ktoré odkazuje zmluva nie sú súčasťou rozhodcovského spisu. Na základe uvedených skutočností sú dané dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 45 ods. 1 písm. g), i), j), k), l) zák. č. 355/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZoSRK“).

7. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 27. 09. 2019 uviedol, že určenie RPMN nebolo možné vzhľadom na revolvingový charakter úveru. Rozhodcovský rozsudok sa zaoberal skutočnosťami namietanými žalobkyňou, čo vyplýva aj z odôvodnenia rozhodnutia, kde spomenul žalobnú odpoveď. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na podklade právneho titulu, ktorými je Dohoda o uznaní záväzku. Krajský súd konštatoval platnosť dohody o uznaní záväzku. Pokiaľ došlo zo strany žalobkyne k uznaniam záväzku, tento nahrádza pôvodný záväzok. Rozhodcovský súd sa teda správne zaoberal vecou primárne v intenciách dohody, ktorú preskúmal a konštatoval jej platnosť. Zmluva medzi žalobkyňou a žalovaným je platná a neexistuje dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a oboznámil sa s obsahom Rozhodcovského rozsudku SRS zriadený pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Bratislava sp. zn. SRSAspA 01972/17 z 14. 11. 2017 č.l. 9 až 14, žalobná odpoveď zo dňa 16. 08. 2017 č.l. 15-18, Príloha k zmluve o postúpení pohľadávok z 02. 11. 2012 č.l. 19, Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva zo dňa 29. 02. 2016 č.l. 20, Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach z 29. 02. 2016 č.l. 21, žaloba zo dňa 23. 06. 2017 č.l. 22-24, žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Quatro č. zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 28. 10. 2008 č.l. 25, návratka na meno „U. H.“ k č. zmluvy XXXXXXXXXXXX zo dňa 23. 11. 2009 č.l. 40, Dotazník k Dohode o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a Rozhodcovskej zmluvy zo dňa 29. 02. 2016 č.l. 43.

9. Na tomto základe súd zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 28. 10. 2008 bola medzi právnym predchodcom žalovaného žalobkyňou uzatvorená Zmluva č. XXXXXXXXXXX. Na základe zmluvy žalobkyňa bol poskytnutý a schválený úverový rámec si vo výške 995,82 EUR, z ktorého žalobkyňa čerpala finančné prostriedky formou úveru. Žalobkyňa sa zaviazala úver splácať v pravidelných mesačných splátkach po 33,19 EUR (1.000 Sk). Nespĺnila svoje zmluvné povinnosti a dostala sa do omeškania so splácaním úveru. Právnym predchodcom žalovaného bola vyzvaná na uhradenie dlžnej sumy, ktorú nezaplatila. Následne došlo k zosplatneniu úverovej pohľadávky ku dňu 31. 10. 2012. Dňa 27. 11. 2015 pohľadávka z úverovej zmluvy bola postúpená na žalovaného v celkovej výške 2.100,07 EUR. Dňa 29. 02. 2016 strany uzatvorili Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach. Predmetom dohody bolo uznanie dlhu zo strany žalobkyne a dohoda o úhrade dlhu žalovanému. Podľa čl. 2 obsahu Dohody žalobkyňa v zmysle § 110 ods. 1 OZ uznala svoj záväzok zo Zmluvy č. XXXXXXXXXXX zo dňa 28. 10. 2008 uzatvorenej s pôvodným veriteľom, čo do dôvodu a výšky. Prehlásila, že celková dlžná suma vo výške 2.386,80 EUR pozostáva z istiny vo výške 1.035,74 EUR, ostatného príslušenstva vo výške 1.064,33 EUR a úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 1.035,74 EUR za obdobie od 23. 11. 2015 do splatnosti poslednej splátky. Zároveň žalobkyňa deklarovala svoju vedomosť o premičaní dlhu a jeho následkoch. Podľa čl. 3 sa žalobkyňa zaviazala splniť záväzok voči žalovanému v 12 mesačných splátkach po 30 EUR, splatných k 25. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 25. 03. 2016 a poslednej splátky dňa 25. 02. 2017. Dňa 16. 03. 2016 strany uzatvorili spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu č. XXXXXXXX v zmysle § 3 ZoSRK. V čl. II. rozhodcovskej zmluvy uviedli dojednanie, že všetky spory, ktoré vzniknú z Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach uzatvorenej medzi veriteľom a dlžníkom pod č. XXXXXXXX, podpísanej veriteľom dňa 29. 02. 2016, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vzniknú na základe dohody, alebo spory, ktoré vzniknú z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z dohody budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov (najmä štatút a rokovací poriadok) jediným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu. Obsahuje aj poučenie o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní určené spotrebiteľovi. Žalobkyňa podpísala rozhodcovskú zmluvu dňa 16. 03. 2016. Žalobkyňa podľa Dohody splátky neuhrádzala, preto sa žalovaný dňa 14. 07. 2017 obrátil so žalobou na Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž so sídlom v Bratislave (ďalej len „Stály rozhodcovský súd“). Navrhol, aby stály rozhodcovský súd žalobkyňi uložil zaplatiť žalovanému sumu 1.800,07 EUR známe príslušenstvo (úrok z omeškania) vo výške 94,43 EUR, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 735,74 EUR počnúc od 21. 02. 2017 až do zaplatenia, poplatok za rozhodcovské konanie a trovy právneho zastúpenia vo výške 216,42 EUR. Rozhodcovské konanie sa viedlo pod sp. zn. SRSAspA01972/17. Žalovaný k žalobe pripojil Zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 11. 2015, Zmluvu č.: XXXXXXXXXXX zo dňa 28. 10. 2008 so Všeobecnými obchodnými podmienkami, Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 29. 02. 2016, Spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu zo dňa 16. 03. 2016, Pokus o zmier, Žalobnú odpoveď zo dňa 16. 08. 2017. Po ustanovení rozhodcu na rozhodnutie vo veci samej, rozhodcovský súd vyzval žalobkyňu na podanie žalobnej odpovede. Žalobkyňa doručila rozhodcovskému súdu písomnú žalobnú odpoveď zo dňa 16. 08. 2017. Stály rozhodcovský súd rozhodol o žalobe a dňa 14. 11. 2017 vydal rozsudok pod sp. zn. SRSAspA 01972/17, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Žalobkyňi uložil povinnosť, aby žalobnému zaplatila žalovanú istinu 1.800,07 EUR spolu úrokom z omeškania vo výške 94,43 EUR, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 735,74 EUR počnúc od 21. 02. 2017 až do zaplatenia, trovy rozhodcovského konania za poplatok za rozhodcovské konanie 113,68 EUR, trovy právneho zastúpenia 216,42 EUR. Stály rozhodcovský súd žalobkyňi umožnil uloženie povinnosť splniť v mesačných splátkach po 30,-- EUR, splatných k poslednému dňu v mesiaci. Z odôvodnenia rozhodcovského rozhodnutia

vyplýva, že rozhodcovský súd skúmal svoje oprávnenie spor rozhodovať na podklade predloženej rozhodcovskej zmluvy zo dňa 16. 03. 2016. Z dojednaní strán mal preukázanú právomoc o žalobe rozhodovať podľa ZoSRK. Ďalej z odôvodnenia rozhodcovského rozhodnutia vyplýva, že záväzkový vzťah medzi stranami zo dňa 28.10.2008 rozhodcovský súd posudzoval ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) zák. č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v spojení s § 497 ObZ a aplikoval na vzťah osobitný zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy aj ustanovenia § 52 ods. 1 a nasl. OZ. Pokiaľ rozhodcovský súd žalobe vyhovel, konštatoval za platnú Dohodu zo dňa 29. 02. 2016 aj uznanie premĺčaného dlhu. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku (str.5) vyplýva, že rozhodcovský súd v dôvodoch rozhodnutia reagoval na obsah žalobnej odpovede žalobkyne. Rozhodcovský rozsudok bol žalobkyni doručený a rozhodnutie si prevzala dňa 11. 12. 2017. Dňa 02. 01. 2018 žalobkyňa doručila tunajšiemu súdu žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, sp. zn. SRSAspA 01972/17 zo dňa 14. 11. 2017.

10. Podľa § 2 ods. 1 ZoSRK; spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3 a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

11. Podľa 45 ods. 1 písm. c), e), g), h), i), j), k), l) ZoSRK; účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,

e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,

g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,

i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,

j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,

k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,

l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Podľa § 4 ods. 1, 2 písm. h), k) ZoSÚ; zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

13. Podľa § 4 ods. 2 písm. h), k) ZoSÚ; zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu.

14. Podľa § 4 ods. 3 písm. a) ZoSÚ; pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať.

15. Súd sa pri rozhodovaní spravoval vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav veci. Dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne, preto ju v plnom rozsahu zamietol.

16. Žalobkyňa žiadala, aby súd vyhovel žalobe a zrušil rozhodcovský rozsudok, ktorý žalobkyňa napádala z dôvodov označených v ustanovení § 45 ods. 1 písm. g), i), j), k), l) ZoSRK. Primárne

sa žalobkyňa dovoľavala zrušenia rozhodcovského rozsudku z dôvodu podľa ust. § 45 ods. 1 písm. e) ZoSRK, t. j. pre neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Krajský súd v Banskej Bystrici v zrušujúcom rozhodnutí č. k. 41CoSr/1/2019-102 zo dňa 26. 06. 2019 konštatoval právny názor, že Spotrebiteľská rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXX zo dňa 16. 03. 2016, ktorá bola uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným predstavuje platný právny úkon, keďže obsahuje zákonom požadované náležitosti v zmysle § 3 ZoSRK a nebola súčasťou formulárovej zmluvy a nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

17. Súd v ďalšom konaní postupoval nadväzne na právny názor odvolacieho súdu (§ 391ods. 2 CSP) a skúmal, či sú dané dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku ex offa zmysle § 45 ods. 1 písm. c), g), h), i), j), k), l) ZoSRK a dôvody na zrušenie rozhodcovského rozhodnutia uvádzané žalobkyňou podľa § 45 ods. 1 písm. g) ZoSRK.

18. Vo vzťahu k dôvodu podľa § 45 ods. 1 písm. c) ZoSRK, teda že rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa rozhodlo o veci, ktorá je vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, súd poukazuje na článok II Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy č. 4002197 zo dňa 16. 03. 2016. Z označeného ustanovenia rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že zmluva sa vzťahovala na všetky spory, ktoré vznikli z Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach uzatvorené medzi veriteľom a dlžníkom pod č. XXXXXXXX podpísanej veriteľom 29. 02. 2016, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie alebo spory, ktoré vznikli z Dohody a spory, ktoré vznikli z právnych vzťahov, ktoré zabezpečujú záväzky z dohody. Podľa obsahu rozhodcovského rozsudku sp. zn. SRSAspA/01972/17 zo 14. 11. 2017 vyplýva, že predmetom rozhodcovského konania bol písomný žalobný návrh žalovaného, ktorým sa dožadoval vydania rozhodnutia, aby žalobkyňa (žalovaná v rozhodcovskom konaní) zaviazala na zaplatenie čiastky 1.800,07 EUR spolu príslušenstvom právnym titulom uzatvorenej Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach č. XXXXXXXX zo dňa 29. 02. 2016, ktorou žalobkyňa uznala svoj záväzok zo Zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 28. 10. 2008, čo do dôvodu aj výšky. Obsahom rozhodcovského rozsudku súd mal preukázané, že Stály rozhodcovský súd rozhodoval vo veci sp. zn. SRSAspA/01972/17 spor, ktorý vyplýva zo spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a v súlade s dohodou o uznaní práva, ktoré vzniklo na základe úverovej zmluvy. Jedná sa o vec, ktorú rozhodcovská zmluva výslovne predvídala v čl. II. a nebola vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania, pretože nejde o spor podľa § 1 ods. 3 ZoSRK.

19. K zákonnému dôvodu podľa ust. § 45 ods. 1 písm. g) ZoSRK, pretože nebol správne zistený skutkový stav tým, že súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy súd konštatuje, že dôvod nebol preukázaný. Základom rozhodcovského rozsudku zo dňa 14. 11. 2017 bol skutkový stav deklarovaný žalovaným (žalobca v rozhodcovskom konaní), ktorý bol dostatočne preukázaný z listinných dôkazov pripojených k žalobe. Zo žalobnej odpovede je zjavné, že žalobkyňa obranu v rozhodcovskom konaní založila na polemike s právnym posudzovaním Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach a Spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Správnosť a úplnosť skutkových záverov rozhodcovského rozsudku vo vzťahu k Zmluve č. XXXXXXXX ani Dohode zo dňa 21. 03. 2016 nespochybňovala a nenavrhol v rozhodcovskom konaní vykonať žiadne dôkazy. K hodnoteniu dôkazov neboli žalobkyňou vznesené námietky, súd nezistil a neexistujú žiadne pochybnosti o pravdivosti vykonaných dôkazov a ich dôležitosti pre rozhodnutie rozhodcovského súdu. Správnosť hodnotenia dôkazov potvrdzuje obsah uznesenia odvolacieho súdu č. k. 41CoSr/1/2009 -102 zo dňa 26. 06. 2019.

20. K dôvodu podľa ust. § 45 ods. 1 písm. i), l) ZoSRK, teda že rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa a uvedené porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu žalobkyňa namietala, že rozhodcovský súd neaplikoval ustanovenia osobitného zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy, t. j. do 31. 12. 2008 (ďalej len na „ZoSÚ“), najmä § 4 ods. 2 písm. j), k) cit. zákona, čím rozhodol v rozpore s právnymi predpismi o ochranu spotrebiteľa a vec nesprávne právne posúdil. Súd k označeným dôvodom odkazuje na obsah rozhodcovského rozsudku sp. zn. SRSAspA/01972/17 zo dňa 14. 11. 2017 (str. 2 až 4), z ktorého vyplýva právny rámec posudzovania veci. Je zjavné, že rozhodcovský súd zmluvný vzťah zo Zmluvy č. XXXXXXXX kvalifikoval podľa § 497 ObZ ako zmluvu o úvere a súčasne sa zaoberal aj vzťahom Zmluvy k ustanoveniam zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniam Občianskeho

zákonníka. Zmluvu správne vyhodnotil podľa § 2 písm. a) ZoSÚ ako Zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Právne posudzovanie žalobného nároku rozhodcovským súdom bolo založené primárne vo vyhodnotení nadväzujúceho právneho úkonu, t.j. Dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 29. 02. 2016, ktorú posúdil ako platný právny úkon nahradzujúci pôvodný záväzok zo Zmluvy č. XXXXXXXX. Správnosť právneho posudzovania potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici obsahom uznesenia, č. k. 41CoSr/1/2009-102 zo dňa 26. 06. 2019. Z tohto pohľadu žalobné námietky vo vzťahu k porušeniu všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa v právnom posudzovaní veci, pretože neboli dodržané náležitosti Zmluvy zo dňa 28. 10. 2008 nemohli mať vplyv na výsledok sporu. Nad rámec tohto stanoviska súd k námietkam žalobkyne poznamenáva, že Zmluva z 28. 10. 2008 predstavuje platný právny úkon. Bola preukázaná písomná forma zmluvy (č. I. 25) a dodržané aj podstatné náležitosti obsahu zmluvy, keďže zmluva dostatočne vymedzuje zmluvné strany, záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť peňažné prostriedky do výšky schváleného úverového rámca (995,82 EUR), výšku štandardnej úverovej splátky (33,19 EUR), t.j. dohodu o výške úveru a záväzok dlžníka (žalobkyne) poskytnuté prostriedky vrátiť a zaplatiť z nich úroky. Pokiaľ žalobkyňa namietala absenciu údajov o RPMN, tak podľa predmetu Zmluvy sa jedná o revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ úver dopĺňa a úverový vzťah môže fungovať aj neurčitú dobu. Priamo zákon č. 258/2001 Z.z. výslovne počíta s nemožnosťou určenia RPMN. Nedostatok uvedených náležitostí nemohol vyvolať neplatnosť zmluvy, pretože žalobkyňi bol poskytnutý úver, ktorý čerpala.

21. Vo vzťahu k dôvodu uvedenému v ust. § 45 ods. 1 písm. j) ZoSRK, že rozhodcovský rozsudok zaväzuje žalobkyňu ako účastníčku spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenia objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom súd poukazuje na skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok žalobkyňi uložil povinnosť peňažného plnenia vo výške 1.800,07 EUR spolu s príslušenstvom, čo je štandardná forma plnenia nielen v rozhodcovskom, ale aj civilnom sporovom konaní.

22. Napokon k zákonnému dôvodu podľa ust. § 45 ods. 1 písm. k) ZoSRK, že výkon rozhodcovského rozsudku bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky, súd dodáva, že žalobkyňa nešpecifikovala a netvrdila v čom konkrétne spočíva predmetný rozpor. Pritom rozpor s verejným poriadkom Slovenskej republiky sa pojmovo vzťahuje k normám medzinárodného práva.

23. Možno z uvedeného konštatovať, že z hľadiska hmotného práva rozhodcovským súdom neboli porušené ustanovenia zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý správne a úplne zistil skutkový stav veci a ku dňu vydania rozhodnutia aplikoval relevantné hmotné právo aj vo vzťahu ku ochrane spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že neboli zistené a preukázané vyššie uvedené zákonné dôvody, pre ktoré súd môže zrušiť rozhodcovský rozsudok, súd preto žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol.

24. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. V spore v plnom rozsahu bola úspešná žalobkyňa, preto jej súd priznal nárok na plnú náhradu trov. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Veľký Krtíš písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa uvedú všeobecné náležitosti podania (§ 127 CSP), najmä ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka a podpis. Okrem toho sa uvedú aj osobitné náležitosti odvolania (§ 363 CSP) a to proti ktorému rozsudku smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozsudok považuje za nesprávny (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok.